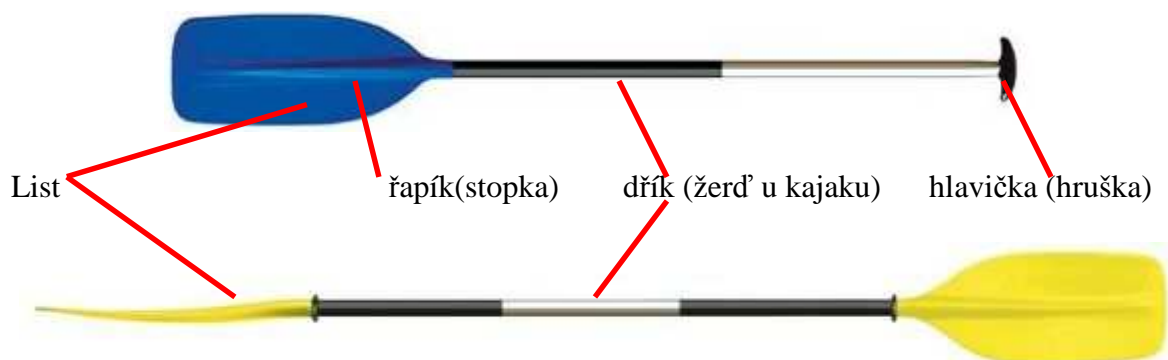
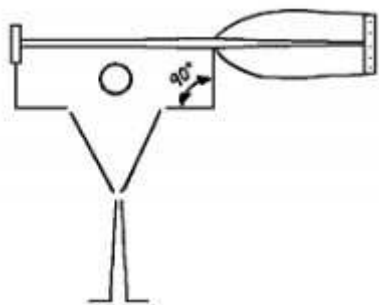

Pádlo a pádlování

Pádlo je základní potřeba vodáka a používá se k pohonu lodí. Na obrázku nahoře je pádlo kanoistické, které se používá na singlu, deblovce, pramici a raftu (o lodích přístě) a skládá se z těchto částí: hlavičky(hrušky), dřívku, řapíku(prodloužení dřívku do listu) a listu.

Kanoistické pádlo se při pádlování drží následujícím způsobem: pokud pádlujeme napravo uchopíme hrušku do levé ruky a dřívku do pravé ruky nad listem, pokud pádlujeme nalevo uděláme to samozřejmě opačně. Je důležité si vybrat pádlo správně dlouhé. To závisí na výšce postavy, typu lodí a také na vodákovi. Je to totiž věc poměrně individuální a každému je jiná. Obecně lze říct že na divokou vodu pádlo pod rameno na hlubokou pod bradu. Nebo můžete zkusit čapnout pádlo tak jak to je na obrázku vlevo, dát si ho na hlavu a pak musíte mít lokty do pravého úhlu. Jestli jste opravdu detailisti můžete si sednout (resp. kleknout) na rovnou zemi do své lodě, upažit vodorovně se zemí, chytit pádlo za dřívku pod listem a pak se musí hruškou opírat o zemi. Nejlepší je samozřejmě zkusit si pár pádel a ono se to vyvrbí samo. Každé pádlo v pádelníku má svoje číslo, tak si zapamatujte se kterým se vám dobře pádluje.

Kajakářské pádlo se liší v tom, že má listy na obou koncích žerďe. Co se týká délky, tak kajakářská pádla se vyrábí v rozměrech obvykle od 195 do 205 cm. Můžete si pádlo zase dát na hlavu s lokty pokrčenými do pravého úhlu a měli byste držet žerď ve vzdálenosti asi 10 – 12 cm od listů. Je to samozřejmě zase individuální věc a ovlivňuje ji mimo jiné i styl pádlování. Agresivní jezdec s vysokou frekvencí záběrů dá přednost kratšímu, zatímco pomalejší a spíše defenzivní kajakář by měl volit pádlo o několik centimetrů delší.

Jistě jste si na obrázku všimli, že listy u kajakářského pádla jsou vůči sobě vzájemně pootočené, svírají mezi sebou určitý úhel. Na obrázku je to 90°. Ze strany to vypadá nějak takhle. Je to pozůstatek po štrekařích, kterejm vadilo při pádlování na rybnících, jak jim do nezáběrového listu (ten co není ve vodě) fouká protivítr. Ukazuje se, že to na divoké vodě nemá valné opodstatnění, a tak se opatrně úhel mezi listy snižuje na dnes běžných 45°, ale třeba i 30 nebo 15 nebo taky 0. Ono totiž přetáčet pádlo dost jednostranně zatěžuje zápěstí a navíc kdyby všichni jezdili s nulou, tak odpadnou problémy s levými a pravými pádly. Zatím se ale pořád nejvíc jezdí s pádly pootočenými.

V minulosti se pádlovalo s pádly dřevěnými, dnes má většina pádel co máme v loděnici list i hrušku vyrobenou z plastu a dřívku (žerď) ze slitiny hliníku. Jejich výhodou je obrovská odolnost proti poškození, nic však není úplně nezničitelné a tak je třeba se k pádlům chovat ohleduplně, neházet s nima, nic s nima nepáčit a nezvedat, nenesit na nich lodě a hlavně je nikde nenechávat ležet bez dozoru. Jedno kanoistické pádlo stojí okolo 500 – 700 korun a kajakářské minimálně 1000.

Samozřejmě ani pádlům se nevyhnul technický vývoj a tak se můžeme dnes setkat s pádly kompozitními, které jsou vyztuženy karbonovými, nebo kevlarovými vlákny atp. Jsou určeny především závodníkům a jejich cena samozřejmě odpovídá použité technologii.

Ještě něco málo k samotnému pádlování. Nestací jen vědět jak pádlo držet, ale je taky třeba umět s ním pořádně zabrat. Následující sem pro vás zkopíroval z webu, neb lépe bych to sám neřek (platí to zejména pro pádlování na pramici a na deblovce):

Záběr pádla dělíme na čtyři základní fáze:

- zasazení
- tažení vodou
- vytažení z vody
- práce nad vodou

Zasazení – Trup je mírně předkloněn a mírně natočen z lodi. Zasuňme pádlo, které držíme v natažených pažích, co nejrychleji kolmo do vody. Tento pohyb provádíme pouze pažemi bez přičinění trupu. Zasazení je ukončeno, když je celá plocha listu ve vodě. Od této doby začíná fáze druhá.

Tažení vodou – Tato část záběru je pro pohyb lodi nejdůležitější. Začíná zvedání mírně předkloněného trupu. Natočený trup rotuje zpět. Paže zůstávají po celou dobu záběru nataženy. Při záběru stále kontrolujeme horní paži, jež nesmí klesnout pod rovinu obličeje. Blíží-li se pádlo k tělu, začíná třetí fáze.

Vytažení z vody – V této fázi je možno již paže pokrčit. Spodní paže se v žádném případě nesmí dostat za tělo. Kormidelník v tuto chvíli provádí řídicí práci. Někdy se tato fáze záběru uvádí jako pátá řídicí fáze. Začínáme pádlo vytahovat z vody.

Práce nad vodou – Pádlo vedeme obloukem nad vodou a vytáčíme je hranou listu dopředu. Takto vedené pádlo má v protivětru menší odpor. Při práci nad vodou uvolňujeme pevné držení pádla.